

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 219/2016

24.03.2016. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.Л., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Л., адвоката Д.А. из С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару 4К.298/2012 од 13.09.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1353/13 од 12.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 24.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Л., адвоката Д.А., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару 4К.298/2012 од 13.09.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1353/13 од 12.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару 4К.298/2012 од 13.09.2012. године, окр. Н.Л., оглашен је кривим за кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 2-две године у коју му се има урачунати време проведено у притвору од 14.11.2008.године до 17.11.2008. године, као и од 08.11.2009. године до 03.12.2009. године. Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање суду паушала у износу од 3.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износа од 22.600,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док су оштећене С.Г., И.С. и М.М. за остваривање имовинскоправног захтева упућене на парницу, а према окривљеном је изречена и мера безбедности обавезног лечења наркомана која може трајати дуже од времена изречене казне затвора, али не дуже од 3-три године, с тим да се време проведено у установи за лечење урачунава у казну затвора.

Апелациони суд у Београду, пресудом Кж1 1353/13 од 12.11.2015. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног Н.Л., адвоката Д.А. и пресуду Основног суда у Зајечару К.бр.298/12 од 13.09.2012. године, потврдио.

Бранилац окр. Н.Л., адв. Д.А., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона, са предлогом да

Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и донесе пресуду којом ће у целини укинути пресуду Основног суда у Зајечару 4К.бр.298/2012 од 13.09.2012. године и пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 1353/13 од 12.11.2015. године и предмет вратити на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, у смислу одредбе члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство седници већа није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Н.Л. је недозвољен.

Побијајући означене правноснажне пресуде због повреде закона, коју не опредељује у смислу одредаба члана 485. став 4. у вези са ставом 1. тачка 1) ЗКП, на које се позива, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да побијана другостепене пресуда не садржи ваљане разлоге за оцену суда исказа оштећених И.С. и М.М., као сагласних у погледу препознавања окривљеног као извршиоца дела и описа његовог изгледа и понашања и за одбијање предлога одбране да се саслуша сведок И.Н. и изврши допунско вештачење здравственог стања окривљеног у време извршења дела и с тим у вези његове способности за извршење дела, чиме бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Осталим наводима захтева, бранилац окривљеног оспорава чињенично стање у правноснажној пресуди као погрешно и непотпуно утврђено, указујући на неоснованост одбијања поменутих доказних предлога одбране и неопходност извођења предложених доказа, с обзиром на противречност исказа оштећених И.С. и М.М. са исказом сведока др. Б.Ј. из којег произилази да окривљени није био способан за извршење предметног кривичног дела, с обзиром на његово здравствено стање критичног дана.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног у границама права која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП ни због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, због чега је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окр. Н.Л. оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.